

Có hai vợ chồng kia sống với nhau đã hơn 30 năm, có ba người con đã lớn. Đời ư ị đôi vợ chồng này là suốt m ỹ năm nay họ không trò chuyện với nhau. Ngày xưa, hai người gặp nhau ị đời họ. Sau đó họ yêu nhau và ịy nhau. Hôn nhân của hai người bắt nguồn từ tình yêu chứ không phải do cha mẹ gán ép. Tình yêu của họ là tình yêu trong khung trời đời họ, đẹp như những bài hát, bài thơ mà chúng ta vẫn thường nghe. Nhưng thời c thay, tình yêu đó bây giờ đã chết.

Sau một thời gian sống bên nhau, vì công việc, vì bận lo cho con cái, hai vợ chồng không có thì giờ trò chuyện với nhau. Sau đó hoàn c ịnh sống thay đổi, tính tình mỗi người thay đổi, hai vợ chồng không còn chia sẻ với nhau những chuyện vui buồn, tâm tình hay ịc m ỹ. Không những thế, những chuyện phiến giận như một giọt a hai người ngày càng thêm nhiều. Và vì không để c giữ ị quy ịt, những buồn phiền đó c ị ghi mãi trong lòng và chồng chết ị, mỗi ngày một ít. Đã vậy, họ không xin ịi nhau mà cũng không tha thứ cho nhau. Kết quả là giữa hai vợ chồng có một bức tường, tuy vô hình nhưng rất dày rất cao, khiến sự ngăn cách giữa hai người ngày càng lớn.

Là vợ chồng, sống chung dưới một mái nhà, ăn chung bàn, ngủ chung giường nhưng đời thơ ị giữa hai người đã hoàn toàn chết. Mỗi ngày họ chỉ trao đổi với nhau những câu nói c ịn thi ịt. Họ chỉ hỏi và trả ịi nhau những đời ị liên quan đến công việc hay sinh hoạt của gia đình, những chuyện liên quan đến tiền bạc và con cái. Ngoài ra, hai vợ chồng không chia sẻ với nhau đời ị gì khác. Họ không dám đời ị suy nghĩ, ịu tư, c ịm xúc, lo ịng hay tình c ịm của nhau. Chúng ta hãy thử tưởng tượng sống trong khung c ịnh như thế, không khí gia đình t ịnh t, ịnh lòng và căng thẳng đời ịn chồng nào.

Đời ư đáng buồn là không phải chỉ một vài gia đình đang lâm vào chế đời thơ ị bế tắc như thế những rất nhiều đôi vợ chồng đang sống bên nhau trong tình trạng đó. Nhưng khi đi với nhau đến chế đông người, như đi đời ị đám c ịi, đám tang, đi nhà thờ, đi thăm cha mẹ, bà con, các đôi vợ chồng này trông cũng vui vẻ, bình thường như những đôi vợ chồng khác. Nhưng khi họ trở về chiếc xe của mình hay bước vào nhà là chỉ ịn tranh ịnh t ịp tắc trở ịi. Họ không muốn nói gì với nhau mà cũng không có gì để nói với nhau.

Nếu gia đình chúng ta đang sống trong tình trạng đó, chúng ta c ịn thành thói nhìn như n nan đời ị của mình và tìm cách giữ ị quy ịt. Đôi vợ chồng có thể tìm ịi đời ịc tình yêu ban đầu, họ có thể hòa hợp và gần bó với nhau trở ịn như năm tháng còn ịi của cuộc đời. Chúng ta c ịn giữ ị hòa với nhau ngay, vì có thể ngày mai người bận đời ị của chúng ta không còn nữa, hoặc một trong hai người sẽ không còn có thể nói hay nghe đời ịc nữa.

Có một nguyên tắc Chúa dạy mà chúng tôi đã có lẽ chia sẻ với quý vị là: "Chỉ cấm giữ gìn cho đến khi một trong hai" (Ê-phê-sô 4:26). Lời dạy này thật đơn giản nhưng cũng thật thâm thúy và thực tế. Khi vợ chồng, cha mẹ con cái hay bất cứ người nào có chuyện phiến giận nhau, chúng ta nên nói ra và giải hòa với nhau trước khi đêm xuống, trước khi một ngày chầm chậm trôi. Nguyên tắc của Thánh Kinh là sự phiến giận xảy ra ngày nào chúng ta nên giải quyết trong ngày đó, đừng để đến ngày hôm sau. Nếu giữ những phiến giận đó qua đêm, chúng ta sẽ biến mất ngủ. Và nếu đến ngày hôm sau có thể sẽ quá trễ, chúng ta không còn cơ hội làm hòa với nhau nữa. Hơn nữa, nếu không nói ra và tha thứ cho nhau ngay, những phiến giận đó sẽ chồng chất lên nhau, ăn sâu vào lòng, trở thành cay đắng và càng khó giải quyết hơn.

Thưa quý vị, nếu chúng ta đã biết, trong đời sống gia đình vợ chồng cũng như giữa bạn bè đồng nghiệp nào, nghe cũng quan trọng hơn nói. Sự dĩ nhiên của việc này là vì chúng ta có nhu cầu khuyến khích điếm trong khi nghe. Tâm lý chung là khi ta có điều cần nói mà đối tượng không muốn nghe hoặc không chú ý nghe, ta sẽ không muốn nói nữa.

Có nhiều lý do khiến chúng ta không thể chú ý lắng nghe hoặc không muốn nghe. Chồng hay vợ vì ta có tính hay ngắt lời người đang nói, hoặc vì khi người khác nói, chúng ta lo suy nghĩ tìm câu trả lời. Cũng có khi chỉ vì mệt mỏi, người kia nói gì chúng ta cũng nghĩ là người đó ám chỉ mình, chê trách hoặc đổ lỗi cho mình. Có người thì hay có tính võ đoán, mỗi khi người khác phản ứng sẽ nói điều gì cũng nghĩ là mình đã biết rồi và không muốn nghe nữa. Một lý do khác khiến chúng ta không thể chú ý nghe là vì trong lòng chúng ta đang có điều buồn phiền hay lo lắng nào đó. Khi trong lòng đang tràn đầy cảm xúc, quá vui hay quá buồn, chúng ta cũng không thể chú ý lắng nghe người khác nói.

Có khi vợ nói chồng không muốn nghe hoặc chồng nói vợ không chú ý nghe vì cho rằng điều người đó nói không có gì quan trọng hoặc không đáng cho mình nghe. Có bà vợ kia có tính hay than. Lúc nào bà cũng than đau chỗ này nhức chỗ kia. Không than nhức đâu thì bà than mệt ngủ hay đau lưng. Ông chồng của bà nghe mãi những lời than đó nên đâm ra dửng dưng, ông không còn thấy gì nghiêm trọng khi vợ than đau và dần dần ông cũng không tin vào lời than của bà nữa. Cuối cùng, ông chồng này cho rằng lời than của vợ không có gì quan trọng, bởi vì của bà không có gì đáng lo ngại, nên mỗi lần bà nói, ông không nghe những câu tiếu tếu để báo, xem ti-vi hoặc chơi hủ cho qua chuyện. Một đêm kia, giữa khuya bà vợ gọi chồng và than là bây giờ khó thở. Ông chồng đang ngủ ngon bỗng đánh thức nên bèn hỏi nói thêm trong lòng: Bà này không ngủ được rồi ư? Khi chuyện khác cũng đừng ngủ luôn hay sao đây. Sau đó ông liền ngủ tiếp nhưng thấy vợ yên lòng quá, ông ngủ đi rồi mẹ đèn xem tivi, mãi biết là bà vẫn bật lên cơn đau tim, phải đưa vào nhà thương cứu cấp.

Thành kiêu n

Một lý do khác nữa có thể khiến chúng ta không thoải mái nghe, thậm chí nói như Lời Chúa dạy đó là thành kiêu n hay đanh kiêu n của chúng ta với người đang nói. Nếu chúng ta có cảm tình với người đó hay biết người đó không nói điều gì làm tổn thương ta, chúng ta sẽ muốn nghe và chú ý nghe. Trái lại nếu chúng ta không thích người đó hoặc in trí rằng người đó nói không có tính cách xây dựng, chúng ta sẽ không muốn nghe.

Có hai vợ chồng kia có đón cu i tháng, khi bàn tính chuyện tiền bạc là cãi nhau. Một lần nữa cũng vào khoảng cu i tháng, ông chồng nói với vợ: "Tôi nay em có rảnh không, anh có chuyện này muốn bàn với em?" Bà vợ nghe vậy nói: "Thôi, em không có muốn nói chuyện tiền bạc với anh đâu, nhóc đâu làm, tôi nay là hùa qua thăm chị Tí rồi!" Tôi nghĩ ông chồng, ông không đành nói chuyện tiền bạc như người muốn bàn với vợ về chuyện hăng muốn truyền chuyện ông đón một tí u bang khác làm vì c. Bà vợ ông vì đanh kiêu n, không muốn nghe và không sẵn sàng nghe nên ông không chia sẻ được với cô ấy.

Có ông chồng kia rất nóng tính và khi nào nóng lên thì chê trách với người khác. Ông ghét cái tính nóng nảy của mình nên cố gắng sửa đi. Một ngày kia, ông lại nóng giận với vợ và lại nói như ông không đốp. Bà vợ buồn quá, vào phòng đóng cửa lại và khóc. Ông chồng ân hận khi thấy mình với chồng bà đốp tính nóng giận. Suy nghĩ một lát, ông quyết định xin lỗi vợ. Khi ông vào phòng, bà vợ nói: Anh vô đây làm gì nữa, anh muốn tôi chồng đó của sao? Bà vợ định ninh là chồng muốn trách mắng mình thêm nên đứng chồng ra khỏi phòng và khóa cửa lại.

Có khi chúng ta có thành kiêu n với người khác, người trung, người nam, v.v... Nhưng thành kiêu n này rất khó sửa đi. Khi người người đó nói chúng ta vì đanh kiêu n, khó có thể lắng nghe một cách khách quan và vô tư. Khi chúng ta có suy nghĩ quá cao hay quá thấp với người khác, hoặc chúng ta in trí vì một kinh nghiệm nào đó trong quá khứ cũng rất khó cho ta chú ý lắng nghe khi người đó nói.

Bận rộn, không có thì giờ

Một trong những lý do thông thường nhất khiến người trong gia đình ít khi chia sẻ tâm tình với nhau là đời sống quá bận rộn, không ai có thì giờ để yên lòng lắng nghe người khác nói.

Nhiều khi chúng ta có chuyện cần nói với vợ hay chồng nhưng sáng dậy phải vội vàng lo ăn uống, chuần bữa quần áo, sách vở, thức ăn cho chồng cho con, tiễn chồng ra cửa, đưa con đến trường, đưa vợ ra xe đi làm... nên không nói được với nhau lắm. Trưa thì ít khi nào gặp nhau. Tối về sau khi lo cơm tối rồi phải giúp con học hành học phải đi lo công việc, có khi bận đến nhà học có người gọi đi nên thoải mái nói chuyện quá lâu, v.v... nên vợ chồng lại không có dịp nói chuyện với nhau. Đó là chưa kể trường hợp nhàn nhàn làm hai ba job học vợ chồng đi làm giờ giờ khác nhau.

Trong đời sống quá bận rộn này, đừng gì cho sự cảm thông giữa vợ chồng để tất cả, làm khi chúng ta phải làm như lấy học bác sĩ, mẹ tuấn học hai tuấn mới làm, nhất quyết dành thì giờ cho nhau, không để công việc gì hay người nào xen vào. Nếu không, chúng ta sẽ cảm thấy cuộc hút vào như một sự bận rộn và không còn thì giờ để nói, để nghe và để hiểu nhau nữa.

Một mặt

Song song với sự bận rộn là sự mệt mỏi, và tình thân cũng như thế xác. Có khi vợ chồng có thì giờ trò chuyện với nhau nhưng vì quá mệt mỏi, chúng ta cũng không thể lắng nghe tâm tình của nhau được. Khi mệt quá mệt mỏi mà người kia muốn nói, người nghe sẽ chỉ nghe cách chiụu, qua loa, chỉ không thể chú ý lắng nghe để hiểu, thông cảm và an ủi hay giúp đỡ điếu gì. Nếu là người trẻ, chúng ta sẽ không trút gánh nặng lên vợ hay chồng khi người đó quá mệt, nhưng sẽ tìm một lúc khác thuận tiện hơn. Thông thường, khi vợ hay chồng có điếu muốn nói mà ta đã quá mệt, chúng ta nên thành thật với nhau và hẹn một giờ khác hay một ngày khác thuận tiện hơn và nhờ giờ nghỉ ngơi để không làm người thân của chúng ta thất vọng.

Thưa quý vị, chúng tôi vừa chia sẻ với quý vị những lý do khiến vợ chồng không thể chú ý lắng nghe khi người kia có điếu muốn nói. Hiểu hết những lý do đó, nếu quý vị tâm, chúng ta có thể sẵn sàng để hay lo lắng, để sẵn sàng để thoải mái giữa vợ chồng để tất cả.

Một trong những điếu đầu tiên chúng ta có thể làm là bằng lòng với những gì mình có. Bằng lòng với người và người khác, bằng lòng Chúa đã đặt để bên cạnh mình. Thưa lòng với gia đình, với hoàn cảnh sống và nhất là bằng lòng với những vất vả, tiễn nghỉ Chúa đã ban. Theo lời Thánh Kinh dậy, bí quyết để có một đời sống thoải mái là: "Niềm tin kính và lòng mến nguyện là chìa khóa. Vì con người ra đời tay trống, khi qua đời cũng chẳng đem gì theo được; nên đừng ăn đồ mà là thưa lòng rồi."

Một khi bùng lòng với hoàn cảnh và sống với tình thân biết ơn Chúa, chúng ta sẽ lo ngại bỏ đi tính than van, lo ngại bỏ thành kiến và cũng không quá bận rộn vì phải bon chen trong cuộc sống. Lúc đó chúng ta sẽ sống vượt lên trên guồng máy cuốn hút của xã hội và sẽ được thanh duỗi, thoải mái, không nóng nảy, không thi u kiên nhẫn, không dè bực dè c gặt gặt với nhau. Trái lại sẽ sống trong vui vẻ, biết ơn Chúa, quý chuộng nhau. Chúng ta sẽ có thì giờ cho nhau và với nhau. Lúc đó không những sẽ đời thoải mái chúng ta được tiếp nhận tình cảm chúng ta dành cho người thân và người chung quanh cũng sẽ đầm đà và bền lâu (còn tiếp).

Minh Nguyên

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành